

בש"פ 7684/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 7684/17

לפני: כבוד השופט מ' מזוז
העורר: פלוני

נ ג ד

המשיבה: מדינת ישראל

ערר על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים
(השופטת ש' רנר) מיום 24.9.2017 במ"ת
31585-07-17

תאריך הישיבה: כ"ו בתשרי התשע"ח (16.10.2017)

בשם העורר: עו"ד אריאל הרמן

בשם המשיבה: עו"ד יעל שרף

החלטה

1. ערר לפי סעיף 53 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים) על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים (כב' השופטת ש' רנר) מיום 24.9.2017 במ"ת 31585-07-17, במסגרתה נדחתה בקשת העורר לעיון חוזר בהחלטת בית המשפט המחוזי (כב' השופט ד' טפרברג) מיום 7.8.2017 לעצרו עד לתום ההליכים בעניינו.

2. ביום 14.7.2017 הוגש נגד העורר כתב אישום המייחס לו עבירות אינוס (ריבוי עבירות) - לפי סעיפים

עמוד 1

345(א)(3), 351(א) ו- 351(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); מעשה מגונה (ריבוי עבירות) - לפי סעיף 348(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, וסעיף 351(ג)(3) לחוק; ומעשה סדום (מספר עבירות) - לפי סעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק, וסעיף 347(ב) בנסיבות סעיף 351(ב) לחוק.

על פי עובדות כתב האישום, העורר ביצע עבירות מין באחותו במשך כעשר שנים, בעת שהייתה כבת 6 עד 15 וחצי לערך והעורר כבן 11 ועד גיל 21 לערך. בתחילה התגורר העורר בבית המשפחה יחדיו עם אחותו, ובהמשך הגיע מלימודיו בישיבה לביקור כל סוף שבוע ולרוב פעם נוספת באמצע השבוע. במהלך התקופה ובעשרות הזדמנויות, בתדירות של כפעם בשבוע, נהג העורר לבצע במתלוננת מעשים מיניים קשים שכללו נגיעות וליטופים בגופה ואיבר מינה, החדרת אצבעות לאיבר מינה, החדרת איבר מינו לפי הטבעת של המתלוננת תוך גרימת כאב, החדרת איבר מינו לפיה בכוח.

3. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הגישה המדינה בקשה למעצרו של העורר עד לתום ההליכים נגדו. בבקשה נטען לקיום ראיות לכאורה ולקיומן של עילות מעצר, והעורר לא חלק על כך. בהחלטה מיום 20.7.2017 התבקש תסקיר מעצר בעניינו של העורר. בתסקיר מיום 31.7.2017 לא הומלץ לשחרר את העורר לחלופת מעצר לאור הסיכון להישנות התנהגות מינית פוגענית מצדו. בדיון מיום 7.8.2017 הסכים העורר למעצר עד תום ההליכים בהיעדר חלופת מעצר מגובשת, אך עמד על זכותו לבקש עיון מחדש בהחלטה במידה שתימצא חלופת מעצר ראויה בעתיד הקרוב.

4. ביום 7.9.2017 הגיש העורר בקשה לעיון מחדש בהחלטה, בה ביקש לבחון בתסקיר מבחן משלים חלופת מעצר בבית משפחת סבו וסבתו של העורר והמתלוננת, או לחלופין אופציה טיפולית. בית המשפט הורה על עריכת תסקיר מעצר משלים על ידי שירות המבחן. תסקיר משלים מיום 19.9.2017 הוגש לבית המשפט, ועל יסוד הממצאים וההמלצות שבתסקיר החליט בית המשפט ביום 24.9.2017 לדחות את בקשת העורר. בהחלטתו עמד בית המשפט על כך שאף שהסבא והסבתא נמצאו ראויים לשמש כמפקחים, הרי שמדובר בסבה ובסבתה גם של המתלוננת אשר בביתם שהתה במהלך חודשי הקיץ כקלט חירום ואשר ליוו אותה להשתלבות במסגרת פנימייה בה היא שוהה כיום. משכך, תוצאת שחרור העורר לחלופה זו משמעה פגיעה במתלוננת, באשר ישלל ממנה הקשר עם סבה וסבתה כגורם תמיכה משמעותי עבורה. בית המשפט קבע בנוסף כי אין מקום בשלב זה להורות על שחרור לחלופה טיפולית בהוסטל, אשר אף היא לא הומלצה על ידי שירות המבחן מהטעם שההוסטל מיועד למי שכבר הורשעו בעבירות מין, וכן בשל אי הכרה מצד המשיב בפגיעות המיוחדות לו באחותו, כמו גם האפשרות שבעניינו ינוהל הליך הוכחות אשר עלול לפגוע ברצף הטיפול.

5. כעת מונח לפני עררו של העורר על החלטת בית משפט קמא לדחות את בקשתו לעיון חוזר. טענתו העיקרית של העורר הינה כי שחרורו לחלופת מעצר בבית סביו לא תפגע במתלוננת, כיוון שזו שוהה בפנימייה בה היא מטופלת ומקבלת מענה למצבה וצרכיה, וביציאות לחופשות תיסע להוריה שהם גורמי התמיכה העיקריים עבורה. בנסיבות אלו על אף שהמתלוננת לא תוכל להגיע לבית סבה וסבתה, ניתן לה מענה ראוי ואף שניתן לתת משקל לטעם זה של שירות המבחן, הוא אינו מצדיק בעניינו מעצר עד תום ההליכים.

6. בדיון לפני חזר בא כוח העורר על טעמי הערר תוך שהוטעם כי מדובר בצעיר ללא עבר פלילי, וכי בתסקירים בעניינו נקבע אמנם סיכון להישנות מעשיו, אך אין מדובר במסוכנות כלפי כולי עלמא אלא בהתייחס למסגרת

המשפחתית המצומצמת. לבסוף נטען כי הפגיעה הנטענת באחות כתוצאה מחלופת מעצר בבית הסבא והסבתא אינה גבוהה, שכן האחות שוהה כיום בפנימיה והיזקקותה לסבא ולסבתא היא מוגבלת.

מנגד, טענה באת כוח המדינה כי אין כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא. לצד זאת ציינה כי המתלוננת צפויה להעיד ביום 9.11.2017, וכי לאחר מועד זה ניתן יהיה לשוב ולשקול אפשרות של חלופת מעצר אחרת מזו שנבחנה, אך אין המדינה שוללת מיניה וביה בחינה מחדש גם של החלופה שנבחנה כבר בבית הסבא והסבתא.

7. לאחר עיון בטענות הצדדים ובחומר שבתיק לא מצאתי כל עילה להתערב בהחלטתו של בית משפט קמא, וממילא דין הערר להידחות.

8. כמצוין לעיל, בית משפט קמא לא שלל אפשרות של שחרור העורר לחלופת מעצר מתאימה ובהתאם לכך הורה על הכנת תסקיר מעצר בענייננו. ואולם בית המשפט מצא, על יסוד תסקיר שירות המבחן שבחן את החלופות שהוצעו, כי חלופות אלה אינן מתאימות, מהטעמים שצוינו. הטעמים עליהם עמד שירות המבחן ואשר אומצו על ידי בית המשפט הם סבירים ומבוססים על פניהם, ואין עילה להתערב בהם.

9. אין באמור כדי לשלול מהעורר לשוב ולפנות לבית המשפט קמא בבקשה נוספת לעיון חוזר, ככל שיהיה בידו להציע חלופה הולמת אחרת, או בהשתנות הנסיבות הרלבנטיות עליהן עמדה באת כוח המדינה.

10. סוף דבר: הערר נידחה.

ניתנה היום, כ"ו בתשרי התשע"ח (16.10.2017).

שׁוֹפֵט